

[Aksel Larsen.]

sige at beslaglægge disse skibe, synes jeg, at de væsentlige argumenter imod en nationalisering af handelsflåden, en væsentlig del af transporten og storindustrien herhjemme, falder væk. Når man kan gøre det under krig, hvorfor kan man så ikke gøre det under fred? Man må jo være af den opfattelse — det står forøvrigt også i lovforslaget og siges i ministerens fremsættelsestale —, at man bedre kan sikre udnyttelsen. Ja, men jeg tror virkelig, at det kan gøres også under fredelige forhold, og jeg skulle have hilst dette lovforslag og det lovforslag, vi skal behandle under næste punkt på dagsordenen, med en vis begejstring, hvis de ikke var led i oprustningspolitik og krigsforberedelser, men var led i en almindelig nationaløkonomisk politik. Men det er de jo ikke. Det er lovforslag, der skal træde i kraft under krig eller truende krigsfare. Nu har jeg allerede sagt min mening om den slutning, man kan drage af regeringens og rigsdagsflertallets handlinger, nemlig at de jo må regne med, at der er en akut truende krigsfare, ellers ville de vel ikke gennemføre alle disse foranstaltninger. Men lad mig alligevel for en ordens skyld tillade mig at spørge regeringen, repræsenteret ved den højtærede handelsminister: Hvad forstås der ved truende krigsfare? Kan vi forvente, at regeringen, skal vi sige en gang ugentlig, vil meddele i Aktuelt Kvarter, gennem Ritzaus Bureau, i dagspressen: i denne uge hersker der truende krigsfare — eller: i denne uge hersker der endnu ikke truende krigsfare. Dette med truende krigsfare er et så svævende begreb, at det er ganske urimeligt, at man vil forlange, at rigsdagen skal lovgive ud fra et sådant udtryk.

Der næst vil jeg sige om lovforslaget, at det er jo holdt i temmelig stor almindelighed, og det er ministerens fremsættelsestale og bemærkningerne også. Ministeren forsøger at klare sig med en meget kortfattet og meget almindelig fremsættelsestale, ved at sige, at med hensyn til den foreslåede skibsfartsorganisations formål og opbygning kan han i det hele henvise til de i bemærkningerne til lovforslaget givne oplysninger. Men disse bemærkninger til lovforslaget er i virkeligheden yderst beskedne, de fylder så meget som 1½ spalte, hvis man tænker sig dem trykt ligesom rigsdagstidende, og de giver ikke nogen særlig besked. Jeg synes ikke, tinget kan være tilfreds med, at ministeren kommer med en så kortfattet og lidet oplysende fremsættelsestale og så siger: jeg har ikke sagt alt her, men ærede medlemmer kan jo læse det i bemærkningerne. Han

burde have tilføjet: der står nemlig heller ingenting.

Det fremgår altså i hvert fald af det hele, at under krig eller truende krigsfare, hvad man så måtte forstå derved, skal staten overtage brugsretten ikke blot til den oceangående del af Danmarks handelsflåde, men eventuelt også til det, man kalder ikke-oceangående skibe og fartøjer. Dette sidste skal man lægge mærke til. I alle de henvisninger, ministeren er kommet med til beslutninger i Atlantpagtrådet, taler man kun om oceangående skibe og fartøjer, men i lovforslaget står der, at her i Danmark skal det også gælde ikke-oceangående skibe og fartøjer. Vi har ikke fået nogen forklaring herpå. Såvidt jeg kan forstå af fremsættelsestalen, er der ikke besluttet noget om det i Atlantpagtrådet, men måske har regeringen senere fået et mere fortroligt direktiv om, at det skal omfatte hele historien, også de små motorskonnerter, der sejler i pakfart i de danske farvande.

Altså, i tilfælde af krig eller truende ud-sigt til krig er staten bemyndiget til at overtage brugsretten til Danmarks handelsflåde, såvel den oceangående som den ikke-oceangående. På hvilke vilkår skal det ske? Ja, der skal i hvert enkelt tilfælde træffes aftale med skibsrederne, med den person eller det selskab, der ejer det eller de pågældende skibe. Det er selvfølgelig yderst liberalt, og det bliver endnu mere liberalt, når det så oplyses, at man har forhandlet indgående med Dansk Dampskibsrederiforening om sagen, og at man sammen med Dansk Dampskibsrederiforening har udarbejdet et detailleret forslag og et udkast til en overenskomst, der tænkes afsluttet med de enkelte rederier.

Jeg vil tillade mig at spørge ministeren: Hvorfor gives der ikke rigsdagen oplysning om, hvad der står i dette detaillerede forslag til en sådan overenskomst vedrørende den organisation, som man i det af regeringen efterhånden autoriserede „faders“ mål kalder Defense Shipping Authority? Det var dog meget rart, om rigsdagen vidste, hvad det er, den lovgiver om. Jeg har ikke kunnet finde noget om det i de oplysninger, der har været tilgængelige for mig, og jeg henstiller, at ministeren indhenter det forsømte og giver tinget oplysninger.

Som sagt, der er samtidig af ministeren i forståelse med Dansk Dampskibsrederiforening udarbejdet udkast til den overenskomst, der tænkes afsluttet med det enkelte rederi. Det var meget rart at få at vide, hvordan den ser ud. Hvorfor skal det være en hemmelighed for rigsdagen, når man kom-